

**Галицький коледж імені В'ячеслава Чорновола
Юридичне відділення
Циклова комісія юридичних дисциплін бакалаврату**

РОБОЧА ПРОГРАМА

навчальної дисципліни

КРИМІНОЛОГІЯ

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ: перший (бакалаврський)

СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ: бакалавр

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ: 08 Право

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ: 081 Право

2019-2020 н.р.

Робоча програма з навчальної дисципліни «Кримінологія» складена для здобувачів вищої освіти відповідно до програми підготовки фахівців за спеціальністю 081 Право, освітнього ступеня бакалавр, за денною та заочною формами навчання

Розробник:

Картавцев Валерій Степанович, викладач, кандидат юридичних наук, професор

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні циклової комісії юридичних дисциплін бакалаврату

Протокол № 1 від «29» «серпня» 2019 року

Голова ЦК І.О. Томчук

Робочу програму погоджено з гарантом освітньо-професійної програми «Право»

«29» «серпня» 2019 р.

Гарант освітньо-професійної програми І.О. Томчук

Робочу програму перевірено

«30» «серпня» 2019 р.

Завідувач юридичного відділення бакалаврату М.Д. Денисовський

МЕТА І ЗАВДАННЯ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ КРИМІНОЛОГІЯ

Навчальна дисципліна Кримінологія — одна з базових дисциплін, опанування якої необхідне для виконання на високому рівні молодими спеціалістами-юристами завдань правової діяльності.

На жаль, злочинність “знаходить собі місце” в усіх напрямках соціальної дійсності, постійно модифікуючись і пристосовуючись до змін, що відбуваються в житті суспільства.

Вивчення кримінології спрямоване на досягнення мети формування кваліфікованих фахівців-юристів, які здатні забезпечити виконання вимог дотримання високого рівня законності, що вимагають Конституція України, національне законодавство (зокрема, нові кодекси — КК, ЦК та ін.), підзаконні акти, в тому числі Комплексна програма профілактики злочинності.

Предмет кримінології охоплює як теоретичні, так і практичні проблеми. У загальній частині йдеться про феномен злочинності як соціального явища, причини та умови, що його детермінують, про особи злочинця і потерпілого, механізм злочинної поведінки, теоретичні основи запобігання (профілактики) злочинам, прогнозування злочинності.

Особлива частина кримінології розглядає профілактичні заходи щодо злочинності. Адже профілактика злочинності була і залишається пріоритетним напрямом у боротьбі зі злочинністю. Це підкреслюється у прийнятих Верховною Радою України законах, указах Президента України, нормативних актах Кабінету Міністрів України, окремих міністерств і відомств.

Профілактика злочинів має охоплювати всі сфери життя, в тому числі сфери економічної діяльності.

В особливій частині кримінології розглядається профілактична діяльність у суспільстві щодо фонових явищ (наркоманія, алкоголізм тощо), злочинності неповнолітніх, професійної та організованої злочинності, злочинності у сферах економіки, службової діяльності (корупційна злочинність) тощо.

Вивчення дисципліни базується на положеннях Конституції України, законів і підзаконних актів, а також на практиці профілактичної діяльності у країні і спеціальній літературі, як вітчизняній, так і зарубіжній.

Метою дисципліни є дискусійне обговорення актуальних питань кримінології, зокрема підготовка студентами рефератів, доповідей, співдоповідей, а також розв’язання конкретних завдань з певних кримінологічних проблем, пов’язаних зі злочинністю, її характеристиками, особою злочинця, із застосуванням статистичного методу, соціологічних методик дослідження тощо.

З метою активного і ефективного опанування проблематики дисципліни студенту потрібно наполегливо працювати над всіма її темами з відображенням у письмовій формі результатів підготовки.

Завдання дисципліни полягає у формуванні, розвитку та удосконаленні фахових компетентностей, серед яких:

а) загальні компетентності :

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;
- здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях;
- здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями;
- знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

б) спеціальні (предметні):

- знання і розуміння теоретичних основ загальної теорії кримінології;
- здійснювати аналіз кримінологічної ситуації на місцевому та регіональному рівнях;
- визначати, юридично обґрунтовувати і відстоювати свою позицію, давати правову оцінку різним суспільним явищам, розвивати своє юридичне мислення;
- здійснювати кримінологічне прогнозування та планування боротьби зі злочинністю;
- знання і розуміння теорії кримінології ідентифікації та діагностики;
- аналізувати рівень, структуру та динаміку злочинності;
- виявляти і аналізувати причини та умови злочинності, окремих її видів та конкретних злочинів;
- виявляти особливості особи злочинця по злочинах окремих видів;
- організовувати і проводити кримінологічні дослідження на окремому об'єкті й території.

Після вивчення навчальної дисципліни студент повинен показати такі результати навчання:

- демонструвати необхідні знання та розуміння сутності основ загальної теорії кримінології;
- здійснювати аналіз кримінологічної ситуації на місцевому та регіональному рівнях;
- визначати, юридично обґрунтовувати і відстоювати свою позицію, давати правову оцінку різним суспільним явищам, розвивати своє юридичне мислення;
- здійснювати кримінологічне прогнозування та планування боротьби зі злочинністю;
- знання і розуміння теорії кримінології ідентифікації та діагностики;
- аналізувати рівень, структуру та динаміку злочинності;
- виявляти і аналізувати причини та умови злочинності, окремих її видів та конкретних злочинів;
- виявляти особливості особи злочинця по злочинах окремих видів;
- організовувати і проводити кримінологічні дослідження на окремому об'єкті й території.

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Спеціальність, освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів ECTS - 4	Спеціальність: 081 ПРАВО	Обов'язкова (нормативна) Мова викладання: українська	
Кількість змістових модулів - 3		Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 120 год.	Освітній рівень: перший (бакалаврський)	4-й (2-й)	4-й (2-й)
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3 год.		Лекції:	
		28	14
		Практичні, семінарські:	
		20	6
		Самостійна робота:	
		72	100
Вид контролю: залік			

1.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин									
	Денна форма навчання					Заочна форма навчання				
	всього	у тому числі				всього	у тому числі			
		л	п	с	с.р.		л	п	с	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Змістовий модуль 1.										
Тема 1. Кримінологія як наука, її предмет	8	2	2		4	8				8
Тема 2. Метод кримінології і методика кримінологічних досліджень	7	2			5	10	2			8
Разом за змістовим модулем 1.	15	4	2		9	18	2			16
Змістовий модуль 2.										
Тема 3. Феномен злочинності та її характеристики	9	2		2	5	6				6
Тема 4. Індивідуальна злочинна поведінка	9	2		2	5	12	2		2	8
Тема 5. Віктимологія	9	2		2	5	7				7
Тема 6. Теоретичні основи запобігання злочинності	9	2		2	5	9	2			7
Тема 7. Кримінологічне прогнозування і планування	9	2		2	5	8				8
Тема 8. Фонові явища, їх профілактика	9	2		2	5	9	2			7
Тема 9. Злочинність неповнолітніх і її профілактика	9	2			7	7				7
Разом за змістовим модулем 2.	63	14		12	37	58	6		2	50
Змістовий модуль 3.										
Тема 10. Рецидивна злочинність, її профілактика	8	2			6	10	2			8
Тема 11. Професійна й організована злочинність, її профілактика	9	2	2		5	8	2			6
Тема 12. Злочинність у сфері економіки, її профілактика	9	2		2	5	10		2		6
Тема 13. Корупційна злочинність, її профілактика	9	2	2		5	9	2	2		7
Тема 14. Необережна злочинність, її профілактика	7	2			5	7				7
Разом за змістовим модулем 3.	42	10	4	2	26	44	6	4		34
РАЗОМ	120	28	6	14	72	120	14	4	2	100

3. ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ «КРИМІНАЛІСТИКА»

Тема 1. Кримінологія як наука, її предмет

Кримінологія як специфічна соціолого-правова наука. Обставини, що зумовили її виникнення. Поняття сучасної кримінології. Предмет кримінології. Завдання кримінології у світлі положень Конституції України. Функції кримінології. Система кримінології, її поділ на Загальну і Особливу частини. Напрями (підструктури) розвитку сучасної кримінології. Взаємодія кримінології з юридичними та іншими науками: статистикою, економікою, психологією, педагогікою тощо. Значення кримінології для практичної діяльності правоохоронних органів та інших суб'єктів профілактики.

Тема 2. Метод кримінології і методика кримінологічних досліджень

Філософські принципи і категорії, що характеризують методологію кримінології. Кримінологічне дослідження, його етапи. Зміст етапів кримінологічного дослідження. Соціологічні методи у кримінологічному дослідженні. Репрезентативна статистична вибірка у кримінологічному дослідженні та її види. Метод опитування у кримінології, його види. Документальний метод. Види письмових джерел. Метод спостереження, його види. Метод експертних оцінок. Метод експерименту, його особливості у кримінології. Соціометрія і тестування у кримінології. Застосування кримінологічних досліджень для поліпшення практичної діяльності правоохоронних органів та інших суб'єктів профілактики.

Тема 3. Феномен злочинності та її характеристики

Поняття злочинності, її ознаки. Виміри (показники) злочинності. Кількісні показники злочинності. Коефіцієнти злочинної інтенсивності та їх формула. Якісні характеристики злочинності. Структура злочинності та її формула. Динаміка злочинності, чинники, що зумовлюють показники динаміки. “Ціна” злочинності. “Географія” злочинності. Поняття латентної злочинності. Латентність злочинності: природна і штучна. Низько-, середньо- і високолатентні злочини. Негативне значення наявності латентної злочинності. Методика визначення ступеня латентності. Характеристика сучасної злочинності в Україні, її особливості. Значення встановлення показників злочинності для практичної роботи правоохоронних органів та інших суб'єктів профілактики.

Тема 4. Індивідуальна злочинна поведінка

Поняття причин і умов конкретного злочину. Суть механізму злочинної поведінки. Мотивація злочинної поведінки. Процес мотивації злочину та

його різновиди. Класифікація мотивів конкретних злочинів. Мотивація і мотивування злочину. Соціальне середовище і формування особи злочинця. Вирішальний вплив сім'ї на соціальне становлення особи. Вплив на особу побутового оточення. Негативний вплив на формування особи недоліків у діяльності навчальних закладів, трудового колективу. Шкідливий вплив деяких засобів масової інформації на становлення життєвих позицій особи. Роль конкретної життєвої ситуації у вчиненні злочину. Поняття і елементи конкретної життєвої ситуації. Причина вчинення злочину. Значення вивчення особливостей індивідуальної злочинної поведінки у профілактичній діяльності працівників окремих служб правоохоронних органів, інших суб'єктів профілактики.

Тема 5. Віктимологія

Віктимологія як окремий напрям у кримінології. Поняття і предмет віктимології. Історія розвитку віктимології. Поняття потерпілого з його "вини" у кримінології. Класифікація потерпілих від злочину за соціально-демографічними і соціально-психологічними показниками. Віктимологічна складова механізму злочину. Віктимологія окремих видів злочинів. Особистісні характеристики і причини віктимної поведінки окремих категорій потерпілих. Віктимологічна профілактика злочинів правоохоронними органами, іншими суб'єктами профілактики. Віктимологічні дослідження і значення їх результатів для підвищення рівня самозбереження різних категорій населення. Захист і допомога потерпілим від злочину в їх соціально-психологічній реабілітації і відшкодуванні завданої ним матеріальної шкоди.

Тема 6. Теоретичні основи запобігання злочинності

Поняття запобігання (профілактики) злочинам, його значення у протидії злочинності з боку суспільства. Види запобігання злочинам. Терміни, що вживаються для характеристики цієї діяльності. Роль правоохоронних органів, інших суб'єктів профілактики щодо запобігання злочинам. Об'єкти профілактики. Цілі профілактичної діяльності. Класифікація запобіжних заходів. Форми діяльності під час здійснення загальної та індивідуальної профілактики. Методи індивідуальної профілактики. Чинники, що забезпечують профілактичну діяльність. Правове забезпечення профілактичної діяльності, його основні напрями: матеріально-правове, процесуально-правове, організаційно-управлінське. Ресурсне, матеріально-технічне та інформаційне забезпечення профілактичної діяльності. Поняття і значення взаємодії суб'єктів профілактики. Види взаємодії, вимоги до неї. Значення діяльності Координаційного комітету по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю при Президентові України. Форми взаємодії правоохоронних органів у профілактиці злочинності. Взаємодія

правоохоронних органів з населенням і засобами масової інформації у профілактиці злочинності.

Тема 7. Кримінологічне прогнозування і планування

Поняття кримінологічного прогнозування, його види. Методи кримінологічного прогнозування злочинності й індивідуальної злочинної поведінки. Планування профілактичної Кримінологічне прогнозування і планування у правоохоронних органах. Поняття кримінологічної характеристики і класифікації злочинів. Підстави класифікації.

Тема 8. Фонові явища, їх профілактика

Поняття фонових явищ, їх визначення. Взаємозв'язок фонових явищ і злочинності. Наркоманія і токсикоманія як суспільно небезпечні явища. Законодавче регулювання обігу в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів; заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів і зловживанню ними. Поняття наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів. Снотворний мак, конопля, ефедр, кока як найпоширеніші рослини, які містять наркотичні речовини, та їх похідні, що вживаються наркоманами. Синтетичні наркотики. Сутність хвороби наркоманії (токсикоманії) та її впливу на людину. Ознаки вживання наркотиків. Зв'язок наркоманії (токсикоманії) зі злочинністю. Тенденції розвитку наркоманії. Причини поширення наркоманії (токсикоманії) на сучасному етапі. Причини об'єктивні і суб'єктивні: глобального, регіонального і місцевого рівня. Шляхи запобігання наркоманії. Організації, що покликані займатися цим питанням. Міжнародне співробітництво у боротьбі зі світовим наркобізнесом. Роль України у цьому співробітництві. Основні напрями боротьби з поширенням наркотиків. Економічні, медичні, культурно-виховні і правові заходи запобігання наркоманії. Індивідуальна профілактика наркотизму. Роль правоохоронних органів у боротьбі з наркоманією. Проведення оперативно-профілактичних операцій.

Тема 9. Злочинність неповнолітніх і її профілактика

Кримінологічна характеристика злочинності неповнолітніх. Поняття злочинності неповнолітніх, її структура і динаміка. Тенденції злочинності неповнолітніх. Особа неповнолітнього злочинця. Причини й умови вчинення злочинів неповнолітніми. Саморуїнуюча поведінка неповнолітніх. Негативний вплив сім'ї, недоліки у роботі навчальних закладів, невирішена проблема зайнятості, шкідливий вплив мікросередовища як основні детермінанти злочинності неповнолітніх. Роль у цьому неформальних угруповань кримінальної спрямованості. Умови, що сприяють злочинності неповнолітніх. Запобігання злочинності неповнолітніх. Значення у цій

діяльності державного сприяння соціальному становленню і розвитку молоді в Україні, діяльності органів і служб у справах неповнолітніх і спеціальних установ для неповнолітніх. Роль правоохоронних органів у профілактиці злочинності неповнолітніх. Форми і методи профілактики злочинної поведінки неповнолітніх силами навчальних закладів і трудових колективів. Зарубіжний досвід боротьби зі злочинністю неповнолітніх.

Тема 10. Рецидивна злочинність, її профілактика

Поняття рецидивної злочинності, її види. Види рецидивних проявів. Характеристика рецидивної злочинності. Особливості особи рецидивіста, види рецидивістів. Тенденції рецидивної злочинності. Причини й умови рецидивної злочинності. Детермінанти, що впливають на становлення майбутнього рецидивіста на злочинний шлях, зумовлюють недоліки у роботі правоохоронних органів після вчинення ним злочину і в ході відбуття покарання, сприяють повторним злочинам після відбуття покарання. Профілактика рецидивних злочинів. Роль установ з виконання покарань, міліції та інших суб'єктів профілактики в цій роботі. Значення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі. Індивідуальна профілактика рецидиву. Зарубіжний досвід боротьби із рецидивною злочинністю.

Тема 11. Професійна й організована злочинність, її профілактика

Кримінологічна характеристика професійної та організованої злочинності. Поняття професійного злочинця, його основні ознаки. Відмінність між поняттями професійного злочинця і злочинця-рецидивіста. Категорії злочинців у сучасній професійній злочинності. Види злочинних формувань у професійній злочинності. Кримінальна субкультура. Організована злочинність як суспільне і кримінальне явище. Її виникнення, розвиток і сучасний стан у світі і в Україні. Основні ознаки організованої злочинності, її відмінність від злочинності професійної. Корумпованість службових осіб як ознака, що притаманна організованій злочинності. Суспільна небезпека організованої злочинності. Її характеристика в документах ООН. Тенденції організованої злочинності і підсумки боротьби з нею на сучасному етапі. Особа учасника організованих злочинних структур. Причини й умови, що детермінують професійну й організовану злочинність. Основні напрями запобігання професійній і організованій злочинності. Правоохоронні органи, інші відомства та установи, покликані здійснювати боротьбу з професійною і організованою злочинністю. Основні напрями й організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю. Роль КК 2001 р. в посиленні боротьби з організованою злочинністю.

Тема 12. Злочинність у сфері економіки, її профілактика

Кримінологічна характеристика злочинності у сфері економіки. Поняття злочинів у сфері економіки і їх ознаки. Класифікація злочинів у сфері економіки. Суспільна небезпека цих злочинів. Злочини, що посягають на власність. Злочинність у кредитно-фінансовій і банківській сферах. Виготовлення і збут контрафактної продукції. Злочини у сфері енергетики, приватизації, аграрному секторі. Комп'ютерна злочинність. Злочинність, пов'язана з ухиленням від сплати податків, її види. Проблеми відпливу капіталів і відмивання грошей. Фіктивні суб'єкти підприємницької діяльності. Комерційне хабарництво. Тенденції злочинності у сфері економіки і підсумки боротьби з нею на сучасному етапі. Особа злочинця у сфері економіки. Причини й умови, що детермінують злочинність у сфері економіки. Причини злочинності у сфері економіки, що зумовлені негативними чинниками соціально-економічного, організаційно-управлінського і нормативно-правового характеру. Суб'єктивні чинники злочинності у сфері економіки. Слабка пристосованість значної частки населення до ринкових умов. Низька правова й економічна культура населення. Умови, що сприяють вчиненню злочинів у сфері економіки.

Тема 13. Корупційна злочинність, її профілактика

Поняття корупційної діяльності. Стан з корупції у країні та її найхарактерніші прояви. Законодавча база боротьби з корупційною діяльністю. Особа корупціонера. Причини й умови, що сприяють корупційним проявам на сучасному етапі. Основні напрями профілактики корупційних проявів правоохоронними органами та іншими суб'єктами профілактики. Зарубіжний досвід боротьби із корупцією.

Тема 19. Необережна злочинність, її профілактика

Кримінологічна характеристика необережних злочинів. Їх кримінально-правові і кримінологічні особливості порівняно з умисними злочинами. Особа злочинця в цій категорії злочинів. Причини та умови, що сприяють вчиненню необережних злочинів. Запобігання необережним злочинам. Особливості запобігання необережним злочинам на автотранспорті. Зарубіжний досвід боротьби із цим видом злочинності.

Тематика семінарських занять та самостійної роботи студентів визначені у тематичному плані дисципліни. Питання та завдання самостійної роботи студентів деталізовані у відповідних методичних вказівках.

4. ПОРЯДОК ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання знань студентів з навчальної дисципліни здійснюється шляхом проведення контрольних заходів, які включають поточний контроль, модульний контроль, виконання індивідуального завдання, підсумковий контроль у формі заліку.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських занять і має на меті перевірку знань студентів з окремих тем та рівня їх підготовленості до виконання конкретної роботи.

Ключовими формами та методами демонстрації студентами результатів навчання при поточному контролі є:

робота в малих групах – спільне опрацювання групою студентів окремих проблемних питань з наступною демонстрацією результатів засвоєння навчального матеріалу;

презентація – виступи перед аудиторією для висвітлення окремих питань, індивідуальних завдань, реферативних досліджень тощо;

дискусія – обґрунтування власної позиції у вирішенні проблемних питань екологічного законодавства;

кейс-метод – аналіз конкретних ситуацій, що дає змогу наблизити процес навчання до реальної практичної діяльності; передбачає розв'язування ситуативних задач застосування екологічних законодавчих актів.

Результати поточного контролю за семестр визначаються як середня з поточних оцінок за 100-бальною шкалою, відображених у журналах обліку відвідування та успішності академічної групи.

Модульний контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання після закінчення логічно завершеної частини лекційних та семінарських занять з певного змістового модуля.

Основною формою модульного контролю завдання, які включають як перевірку теоретичних положень курсу, так і розв'язування практичних завдань.

Оцінки з модульного контролю за 100-бальною шкалою відображаються у журналах обліку відвідування та успішності академічної групи і включаються як окремий заліковий модуль до залікового кредиту.

Індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ) – форма організації навчання, яка має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти отримують у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці. Індивідуальні завдання виконують студенти самостійно під керівництвом викладачів. Як правило, індивідуальні завдання виконуються окремо кожним студентом.

ІНДЗ є видом позааудиторної індивідуальної роботи студента навчального, навчально-дослідницького характеру, яке використовується в процесі вивчення програмного матеріалу навчальної дисципліни і завершується оцінюванням.

Метою ІНДЗ є самостійне вивчення частини програмного матеріалу, систематизація, поглиблення, узагальнення, закріплення та практичне застосування знань студента з навчального курсу та розвиток навичок самостійної роботи. ІНДЗ це завершена теоретична або практична робота в межах навчальної програми курсу, яка виконується на основі знань, вмінь і навичок, отриманих у процесі лекційних, семінарських занять, охоплює тему, декілька тем або зміст навчальної дисципліни в цілому.

Оцінювання здійснюється за 100-бальною шкалою, а оцінка включається до залікового кредиту як окремий заліковий модуль.

Результатом підсумкового контролю є залік, що полягає в оцінці засвоєння студентом навчального матеріалу з певної дисципліни виключно на підставі оцінювання залікових модулів.

Під час семінарсько-практичних занять, написання підсумкових модульних робіт, виконання індивідуальних науково-дослідних завдань виявляються наступні рівні знань: високий, добрий, посередній, недостатній.

Високий рівень знань: оцінка в межах від 90 до 100 балів. Ставиться за повні і правильні відповіді студента на усі запитання. При цьому необхідно, щоб студент умів логічно мислити, вільно використовувати набуті теоретичні знання при аналізі проблем екологічного законодавства, застосовувати знання з суміжних галузей права, орієнтуватися в системі поточного законодавства та матеріалах судової практики.

Добрий рівень знань оцінюється у межах 75 – 89 балів. Студент аргументовано викладає матеріал, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей та похибок у логіці викладу теоретичного матеріалу. Він володіє базовими правовими термінами, поняттями та категоріями з вказаної теми, але самостійно нездатний аналізувати норми права, застосовувати їх в конкретній правовій ситуації

Посередній рівень знань оцінюється в межах 60 – 74 балів. Студент в основному знає матеріал теми, рекомендовану літературу, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають невпевненість або відсутність стабільних знань, відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутнім фахом.

Недостатній рівень знань оцінюється в межах до 60 балів. Студент не опанував зміст теми, вкрай слабо знає рекомендовану літературу, не володіє базовими поняттями, термінами, категоріями. Відсутнє логічне та наукове мислення, практичними навичками не володіє.

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ:

За шкалою коледжу	За національною шкалою	За шкалою ECTS
90–100	відмінно	A (відмінно)
85–89	добре	B (добре)
84-75		C (добре)
67–74	задовільно	D (задовільно)
60-66		E (задовільно)
35 – 59	незадовільно	FX (незадовільно з можливістю повторного складання)
0 – 34		F (незадовільно з обов'язковим повторним курсом)

Підсумкова оцінка за 100-бальною шкалою розраховується як середня у відповідності з ваговими коефіцієнтами, величина яких залежить від значення кожного з контрольних заходів, що проводяться під час вивчення навчальної дисципліни.

	Модуль 1 (поточне опитування)	Модуль 2 (підс. мод. контр.)	Модуль 3 (ІНДЗ)	Підсумкова оцінка
Вагові коефіцієнти, %	70	20	10	100
Оцінка в балах	80	83	70	80

Приклад розрахунку підсумкової оцінки:

$$O = 80 \cdot 0,7 + 83 \cdot 0,2 + 70 \cdot 0,1 = 80$$

5. ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Для якісного засвоєння курсу необхідна систематична та усвідомлена робота студентів в усіх видах навчальної діяльності: лекції, семінари-практикуми, консультації, самостійна робота як індивідуальна, так і під керівництвом викладача.

При проведенні аудиторних занять домінуючими є лекційно-проблемні, індивідуально-диференційовані, особистісно-орієнтовані форми проведення занять та технології, спрямовані на організацію самоосвіти студента.

При проведенні практичних занять використовуються активні форми проведення занять: евристичні бесіди, дискусії, тощо.

Крім того, така робота повинна бути індивідуалізованою з врахуванням рівня творчих можливостей студента, його навчальних здобутків, інтересів, навчальної активності тощо.

Склад методичного забезпечення дисципліни:

- робоча навчальна програма;
- опорні конспекти лекцій;
- практикум для виконання семінарських та практичних занять;
- матеріали тестового контролю з дисципліни;
- завдання для виконання самостійної роботи;
- засоби поточного та підсумкового контролю (завдання для підсумкових модульних робіт, перелік питань для проведення залікового та екзаменаційного контролю).

Навчально-методичне забезпечення розміщено в електронному форматі в навчально-інформаційному середовищі коледжу на базі Moodle з відкритим доступом для студентів.

Інструменти, обладнання та комп'ютерне забезпечення

Електронні енциклопедії, довідники, мультимедійні засоби у вільному доступі в Інтернет, комп'ютерні презентації за темами курсу, відкриті державні реєстри.

Рекомендована література:

I. Нормативно-правові акти :

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року № 2341-III // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25-26. – Ст. 131.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 30 квітня 2012 року № 4651-VI // Офіційний вісник України. – 2012. – № 37. – С. 11. – Ст. 1370.
4. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11 липня 2003 року № 1129-IV // Офіційний вісник України. – 2003. – № 33. – С. 7. – Ст. 1767.
5. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05 липня 2012 № 5076-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 27. – С. 1438. – Ст. 282.
6. Про міліцію: Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 4. – Ст. 20.
7. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1697-VII // Офіційний вісник України. – 2014. – № 87. – С. 9. – Ст. 2471.
8. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 22. – Ст. 303.

9. Про Службу безпеки України: Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 27. – Ст. 382.
10. Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону: закон України від 22 червня 2000 року № 1835-III : Відомості Верховної Ради України. – 2000 р. – № 40. – Ст. 338.
11. Концепція реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень на період до 2015 року : схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 30.11.2011 р. № 1209-р // Офіційний вісник України від 09.12.2011. – 2011 р. – № 93. – С. 67. – Ст. 3389.129
12. План заходів з виконання Концепції реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень на період до 2015 року: затверджено постановою Кабінету міністрів України від 8 серпня 2012 р. № 767 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 73. – Ст. 293.
13. Про заходи щодо забезпечення особистої безпеки громадян та протидії злочинності: указ Президента України від 16 липня 2005 року № 1119/2005: [Електронний ресурс]. – Режим доступу до сайту: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1119/2005>.
14. Про невідкладні заходи щодо посилення боротьби зі злочинністю: затверджено указом Президента України від 21 липня 1994 року №396/94 [Електронний ресурс]. – Режим доступу до сайту: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/396/94>
15. Угода про обмін інформацією у сфері боротьби зі злочинністю: затверджено постановою Кабінету міністрів України від 3 серпня 2011 р. № 823 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 59. – С. 173. – Ст. 2363

II. Підручники, посібники :

1. Антипенко В. Ф. Міжнародна кримінологія: досвід дослідження тероризму: монографія / В. Ф. Антипенко. – О. : Фенікс, 2011. – 321 с.
2. Бузало П. М. Кримінологія: навч. посібник для вузів: рекомендовано МОН України / П. М. Бузало, С. Ф. Денисов, О. В. Кириченко. – К. : ЦУЛ, 2007. – 192 с.
3. Дремін В. Н. Преступность как социальная практика: институциональная теория криминализации общества / В. Н. Дремін. – Одесса : Юридическая литература, 2009. – 613 с.
4. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: у 3 кн. – Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки / А. П. Закалюк. – Київ: Видавничий Дім «ІнЮре», 2007. – 424 с.
5. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: у 3 кн. – Кн. 2: Кримінологічна характеристика та запобігання вчиненню окремих видів злочинів / А. П. Закалюк. — Київ: Видавничий Дім «ІнЮре», 2007. – 712 с.
6. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 книгах. – Кн. 3: Практична кримінологія / А. П. Закалюк. – К.: Видавничий дім «ІнЮре», 2008. – 320 с.
7. Іванов Ю. Ф. Кримінологія: посібник для підготовки до іспитів / Ю. Ф. Іванов ; Київ. нац. ун-т внутр. справ. 2-ге вид. – К. : Вид. Паливода А. В., 2011. – 164 с.
8. Клейменов М. П. Кримінологія: учебник / М. П. Клейменов. – М. : НОРМА, 2008. – 448 с.
9. Костенко О. М. Культура і закон – у протидії злу / О. М. Костенко. – Київ: Атіка. – 2008. – 352 с.
10. Кримінологія ХХ век / [авт. кол. : В. Н. Бурлаков, Д. А. Шестаков, Н. Кристи, и др.] ; под ред. В. Н. Бурлакова и В. П. Сальникова ; Ассоциация «Юридический центр» ; Санкт-Петербургский государственный университет МВД РФ ; Фонд поддержки науки и образования в области правоохранительной деятельности «Университет». – науч.- учеб. изд. – СПб. : Юридический центр Пресс, 2000. – 564 с. 22. Кримінологія: підручник для студентів вищих навч. закладів / За заг. ред. О. М. Джузи. – К. : Юрінком Інтер, 2002. – 416 с.
11. Кримінологія: Загальна та Особлива частини: підручник для студ. юрид. спец. вищ. навч. закладів / За ред. І. М. Даньшина. – Харків : Право, 2003. – 352 с.
12. Кримінологія: учеб. пособие для вузов / Под ред. Дж. Ф. Шели ; пер. с англ. Я.И. Гилянского. 3-е междунар. изд. – СПб. : Питер, 2003. – 864 с.
13. Кримінологія: навч. посібник / [О. М. Джуза, В. В. Василевич, Ю. Ф. Іванов та ін.] : за заг. ред. О. М. Джузи. – К. : Прецедент, 2006. – 198 с.

14. Кримінологія: учебник / Под ред. Г. А. Аванесова. 4-е изд., перераб. и доп. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2006. – 495 с.

15. Кримінологія. Загальна та Особлива частини : підручник / за ред. В. В. Голіни ; Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. 2-ге вид., переробл. і доповн. – Х. : Право, 2009. – 288 с.

16. Кримінологія: учебник для вузов / Под ред. В. Н. Кудрявцева, В. Е. Эминова. 4-е изд., перераб. и доп. – М. : НОРМА, 2009. – 800 с. 137

Інформаційні ресурси

Назва ресурсу або організації	Електронна адреса
Верховна Рада України	www.zakon.rada.gov.ua
Кабінет Міністрів України	www.kmu.gov.ua
Верховний Суд України	www.scourt.gov.ua
Міністерство Юстиції України	www.gdo.kiev.ua
Газета «Урядовий кур'єр»	www.ukcc.com.ua
Академія правових наук України	www.aprnu.kharkiv.org
Бібліотека національного університету державної податкової служби України	www.library.ufeі.ukrsat.com
Вісник податкової служби України	www.visnuk.com.ua
Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського	www.nbuв.gov.ua
Бібліотека Верховної Ради України	www.rada.kiev.ua/library